

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR. AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

Megváltó született.

Dicsőség a magasságos mennyekben Istennek, így hangzik ez évben is az angyali ének. Igen, dicsőség az Istennek ma, a mikor az em- Isten nevét ezt sokat hallani napjainkban. De dicsőíteni az Istent? Miért? Minek? Ha egy sporthőst, egy bajnokot vagy egy táncbajnokot

berek egymást dicsőítik. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek akkor is, ha ez már e földön divatját multa. Káromolni és szidni kell dicsőíteni akkor arra készek az emberek. De Istent dicsőíteni? — És mégis hallatszik megint az ének: „Dicsőség a magas-

ságos... Istennek..." Így énekeltek egykor az angyalok karácsony éjjelén. Az angyalok sokasága részt vett az Isten dicsőítésében, mert Isten nagy örömet szerzett az embereknek; az Ő egyszülött Fiát küldte le a földre megváltóul. A pásztorok hallották legelőbb az örömhirt, hogy megszületett a Megtartó, ki a Krisztus, a Dávid városában.

Dicsőség a magasságos Istennek! Az angyaloknak nincs szükségük Megtartóra. Ők tiszta és szent lények, szolgáló lelkek, kik Isten parancsát örömmel teljesítik. Nekik nem volt szükségük Megváltóra. De csodálkozással látták, Istennek nagy szerelmét, hogy odaadta a világnak, az Ő egyszülött fiát. Ez oly nagy volt előttük, oly csodás, hogy imádkozva énekeltek: Dicsőség a magasságos Istennek!

Igen, micsoda áldozata is ez az Istennek. Az Atya tudta azt, hogy a világ mit fog csinálni az Ő Fiával. Ő tudta, hogy keresztre fogják szegezni. És dácára annak, hogy Ő ezt tudta, mégis odaadta áldozatul az Ő Fiát. Oh micsoda nagy az Isten szeretete ehhez a világhoz

Hát az emberek nem kezdtek bele ebbe az angyali dicsőítésbe? Nem énekeltek együtt az angyalokkal: Dicsőség a magasságos Istennek? Igen, úgy kellett volna lennie, ha már az angyalok így énekeltek! Ha már nekik ilyen okuk volt ilyen énekelni, mennyivel inkább az embereknek kellett volna Isten dicsőíteni, magasztalni! Hiszen miértünk történt a nagy esemény, e nagy szeretet! Hisz miértünk jött le az Ur Jézus a földre, hogy éretünk szenvedjen és meghaljon. Ezért hagyta ott a mennyi trónt és leszállt a földre.

De nem, az emberek nem énekeltek az angyalokkal. Nem volt hely a számára mikor megszületett. A mikor először beszéltek Jeruzsálem utcáin az Ur Jézus születéséről, Heródes király megijedt és vele az egész Jeruzsálem. Akkor katonákat küldött Betlehembe, hogy megölje a Jézus gyermeket. És a mikor a földön járt hirdelve Istennek országát, nem volt hol fejét lehajtsa. És a mikor meghalt ismét nem volt hely a földön az Ő számára. Ott csüngött, kiteszítva a táboron kívül megvetve, megcsufolva az átok fáján a meny és a föld között.

Csak egy páran voltak azok, kik örültek jövetelének, kik az angyalokkal énekeltek: Dicsőség a magasságos Istennek!

És ma? Hogy áll a mi népünk? Sok helyen már nem ünnepelnek karácsonyt. Mesének tartják a jászolban született Megváltó történetét. Istennek már nem akarnak dicsőséget adni, Soknál ugyan ott van még a forma, a szokás, a kegyességnek látszata, de bensőleg mindig nagyobb lesz a gyűlölet az Isten ellen és annak felkentje ellen. Az emberek elmennek még a templomba szokásból, de nem vágyódásból. Népünk benső

hitélete megingott. Nem hisznek az örökkévalóságban, egy örökéletben. A bellehemi Jézus gyermek maga, már nem okoz nekik örömet. Karácsonyt ünneplik ugyan, de az evés és szórakozás kedvéért. Sokan ünnepelnek karácsonyt úgy, hogy elmennek a templomba meghallgatnak egy karácsonyi prédikációt, talán énekelnek is a gyermekekkel karácsonyi énekeket, — de a szívük nem tud arról amit szájjal énekelnek. Istennek dicsőséget adni — ezt még sohasem tették. Még sohasem hajtották meg térdeiket a gyermek Jézus jászola előtt dicsőítve az Istent: Dicsőség a magasságos Istennek!

És mégis az övé minden dicsőség! És jöj nekünk, ha nem adjuk meg neki a dicsőséget, ha mi nem szolgálunk neki!

Cim képünkön látható egy kedves jelenet. Hodólattal áll, a kis Jézus előtt, egy fiatal házaspár kik megtanulták Isten dicsőíteni nagy szeretetéért, hogy adta nekik az Ő egyszülött Fiát. Örömmel sugárzó arccal ünnepelnek karácsonyt.

Hát te kedves olvasóm, adtál-e már dicsőséget az Istennek? Megköszönted-e már az Istennek nagy ajándékát, mit Isten szerzett az embereknek és tenéked is? Hálaát adtál már neki nagy szerelméért, hogy odaadta szerelmes Fiát ennek a világnak?

Hogy akarsz karácsonyt ünnepelni, ha te ezt még nem tetted meg!? Mit ér akkor minden ünneplesed, ha Istennek nem hódolsz, ha nem adsz neki dicsőséget?

Körülöttünk minden olyan sivár és sejtét. Csak nyomoruságot, szenvedést és fájdalmat látunk mindenfelé. Reménytelen és tanácstalan félelem fogja el az embereket ha a jövőre gondolnak. Hát nincs ebből kivetítő út? Nincs ki segíthetne? Ma a mikor minden meginog, mikor országok és trónok dőlnek össze. Az egész világ mint a tenger, háborog és zajong. Hát nincs tényleg segítség? Hol van hát a Megtartó a Megmentő? — Dicsőség az Istennek! van Megtartó, van segítő, van Megváltó! Ő tart meg a mikor minden meginog a lábunk alatt. Jézus a Megváltó a fundamentum a kibe reménységünk horgonyát vethetjük. Ő a mi reménységünk a mikor reménytelen minden körülöttünk. Így nem kell el csüggednünk mert van Megváltónk, ki a jászoltól a halálig, a trónusig hű volt hozzánk és a miénk Ő aki él örökké. Ő ma is segíthet, Ő ma is megmenthet. Hiszed ezt? Jézus nem egy vallás, Ő nem egy templom, egy felekezet, Jézus Krisztus egy élő Megváltó ki segíthet. Dicsőség ezért a magasságos Istennek!

Kedves lélek, neked is szükséged van erre a Megváltóra! Neked szükséged van erre a segítőre a jelenben. Szükséged lesz reá a jövőben is, amikor majd meghalsz. Az egyházad meg nem menthet téged mert egyet-

len egyház sem Megváltó. De a Betlehemben született és a keresztfán érted meghalt és feltámadt Jézus Krisztus az segíhet, mert Ő a te Megváltód a te segítőd. Fogadd el Őt még ma! Engedd, hogy megszülethessen a te szivedben. Mert hiába született meg Betlehemben ha a te szivedben meg nem születethetett. Készíts neki helyet és takard be a Jézus gyermeket szeretetednek pólyáiba és így adj Istennek hálát és dicsőséget. Az angyali karral együtt fogod akkor énekelni:

Dicsőség a magasságos Istennek!

Minor.

Az angyali dicséret.

„Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakaratu embereknek.”
Luk. 2,14.

Érdemes megfigyelnünk, hogyan hangzik a mennyei sereg dicsénete. Megmutatja, hogy a Fiu testet öltésének célja Isten dicsősége és az emberek üdvössége a kiengesztelés által. Nagy volt Isten dicsősége az első teremtés befejezése után, úgy a mennyei angyalok, mint a földi emberek előtt. Istennek dicső műve maga dicsőítette a Teremtőt. A saját képére teremtett ember (Róm. 8, 29–30. Efez. 1,4.) volt örömeinek, szeretetének és kedvtelésének tárgya. A gyermeki engedelmség útján a világozság, illetve Isten felé való fejlődésben mind jobban és jobban részesévé vált volna az Isteni dicsőségnek és mint ennek hordozója és kinyilvánítója a legnagyobb mértékben dicsőítettettné volna általa meg Isten. Ez volt Isten terve az ember teremtésekor. Olyan lényeket akart, akik hozzá közelebb álljanak mint az angyalok. Nem mint szolgákat, hanem mint gyermekeket és örökösöket akarta az embert szeretete tárgyává tenni. Egyszülött Fiához hasonlóan akarta őt környezetében birni. (Róm. 8, 29. Péld. 8, 29–31.) Ez a menny és föld, Isten és az első ember közötti harmónia, amely egykor az új ég és új földön is meglesz szintugy Jézus Krisztus 1000 éves uralma alatt, — ami Isten részére dicsőséget és nyugalmat jelentett egyaránt, — a bűneset által meg lett szakítva.

Megváltozott a helyzet Teremtő és teremtmény között. A bűn áthidalhatatlan szakadékot képezett Isten és ember, menny és föld között. A menny része, amely a földön volt a bukott ember számára megközelíthetlenné vált, elzárattott, mert a menny

ott van ahol Isten lakozik, de a bűnös és Isten, közvetítő nélkül soha nem találkozhatnak.

Ha sikerült is a Sátánnak a boldog kapcsolatot Isten és az ember között megszakítani és Isten ama tervét, hogy az embert felmagasztalja és dicsőségébe bevonja fel tartóztatni, (mert e tervet meg nem hiúsíthatta, hiszen Isten a Sátánnak, ugy hatalom, mint bölcsesség tekintetében messze felette áll) Isten szeretete mégsem szakadt meg. Bár tekintélye egy időre az első emberpár bizalmatlansága és engedetlensége által csorbát szenvedett, de annál nagyobbá lett a bukás által elvesztettnek visszaállítása folytán.

Isten egyszülött Fia testetöltésének szent és magasztos célja az volt, hogy mint közvetítő az Isten és ember közötti szakadékot áthidalja. Utat készíteni, mely az isteni távolléteből az embereket Isten közelségébe tudja hozni, az elveszett paradicsom kapuját megnyitni, ezért adta oda Isten az Ő szeretett egyszülött Fiát Jézus Krisztust. (Ján. 3, 16.) Az ember iránt érzett vágyó szeretet, vágy az ember közösségére, a könyörület, ami boldogtalan elégedellen helyzetünk felett ily nagy és szent áldozatba került neki. Fiának feláldozásába aki kiengesztelés bűneinkre, (1. Ján. 2, 2.) Miután Ő az emberi élet határain belül Isten igazságát betöltötte — ami hit által a miénk lesz, mintha mi magunk végeztük volna el — adhatta volna bűnnélküli testében vérét és életét engesztelő áldozatul a Golgota keresztfjén. A bűnnek büntetését, amit mi érdemeltünk volna meg, önként vette magára, hogy minket attól megmenten; és így kiengesztelte Isten az emberrel, békét hozva létre közöttük, úgy, hogy most ismét kedvtelése nyugszik a hívő emberen ép úgy mint szeretett első és egyszülött Fián nyugodott öröktől fogva. Sőt mi több: ugyanazon szeretettel szeret minket mint amivel Jézust szerelte és ennek bizonyosságául mindenkinek aki Jézus megváltói művében hisz és köszönettel elfogadja, adja az Ő Szentlelkét, aki bizonyoságot tesz a mi lelkünkkel, hogy Isten gyermekei vagyunk és aki által imádkozhatunk abba édes Atyánk (Róm. 8, 15–16; Róm. 5, 5.) Így most ajándékba kapjuk kegyelemből hit által amit első szülőinknek engedelmség által kellett volna elnyerniök és a bűn folytán nélkülöztek. A Róm. 8, 17. szerint mint fiak Isten dicsőségének örökösei is vagyunk, ha hűségben vele együtt szenvedünk.

Amikor az Ur Jézus bucsuzott tanítványaitól, hogy visszatérjen az Atyához az ő dicsőségébe ezt mondá nekik: „Az utat tudjátok (Ján. 14,4.) és ugyanez fejezet 6. versben azt mondja: Én vagyok az út.” Számunkra Ő készítette el az utat a szentélybe, az isteni közösségbe kereszthalála által a

vére által. (Zsid. 10.19.) a dicsőségbe engedelmes szenvedés által. (Zsid. 5.7—9.) példaképpé lévén számunkra, mint aki engedelmesség által legnagyobb tökéletességhez jutott. Mikor az Ur Jézus Krisztus visszatért az Atyához a régihez még egy újabb dicsőséget kapott. Mint Istenember megdicsőült emberi testtel ment be a mennybe, hogy a megváltott emberiséget magával vonzza a csodálatos szellemi testiségbe (Fil. 3.20—21; I. kor. 15.44.) Ez a célja Isten utjának az emberiséggel. És ha Isten ezt elérte, akkor megnyugszik az emberek között és az Ő nyugodalma dicsőség leszén. Ezsa. 11.10. Szolgáltassuk ki magunkat a Szentlélek eme dicső munkájának és éneke'jük az angyali sergessel. „Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakaratu embereknek. „Amen.”

Dr. Sz. A.-né.

A hitről.

Zsid. 11.1—22. alapján, tartotta a budakeszi 1932. évi szeptemberi bibliakurzuson dr. Sz. A.-né.

Állván a hitben.

1) A hit fogalmi meghatározása.

A zsidókhöz írt levél 11. fejezete, a hit feletti értekezést foglalja magában, hogy miként találjuk azt meg a szentírásban, mint „a reménylett dolgoknak lényege és a nyilvánvalóvá nem lett dolgokról való meggyőződés bizonyítéka.” (vers 1.)

Ez megtanított bennünket:

Először, hogy a hit nem reménység, nem csak várása az eljövendőknél, hanem jelenbéli, valóságos vétele annak ami meg van ígérve. Tehát vétele és nem várása.

Másodszor, nem olyas valami, amit testi szemünkkel láthatunk, mert láthatatlan dolgokkal foglalkozik. Minden ami szemmel látható kívül van a hit birodalmán. Ha valamiről külső bizonyítékok által győződünk meg az nem hitbéli többé, hanem nyilvánvalóvá lett dolog. Az élő biblikus hit nem kíván más bizonyítást, biztosságot és alapot, mint Istennek ígését. Valótlanság tehát az a mondás: „Akkor hiszem ha látom.” A hit hisz ha semmit nem lát; sőt hisz ha a józan ésszel egyenesen ellenkezik, csak ha Isten mondta.

Mikor Isten azt mondta Ábrahámnak: „... népek sokaságának atyjává teszlek téged” ennek valódiságára semmi külső bizonyíték nem volt. Sőt a körülmények az ellenkezőt bizonyították. De mivel Isten mondta, hitt Ábrahám. A hit a nemlétező dolgot előhívja, hogy legyen. Így Ábrahám el-

tekintett elaggott testétől, erős lévén a hitben Istent dicsőítette meg lévén győződve, hogy amit Isten megígér be is tudja váltani.

Harmadszor, a hit minden esetben teremő erőket nyilvánít meg. Nem számol a láthatókkal, mert tudja, hogy Isten *semmitől* képes valamit létrehozni és így a látszólagos semmi mellett elmegy és a semmit Isten hatalma folytán teremtéssel telve találja.

Miután Isten az őszövétségben a legnagyobb ígéretek teszi, kinyilatkoztatja önmagát, mint a megígértnek teremőjét. Ezt mondja Jehova, aki mindeneket teremt: „Kiáltás hozzám és megfelelek és nagy dolgokat mondok néked és megfoghatatlanokat, melyeket nem tudsz. (Jer. 33.3.) Hiányozzék bár minden jel és a lehetőségnek legkisebb látszata, Isten képes a semmitől valamit létrehozni ígéje folytán, miként azt a világ teremősekor tette; szől és meglesz, parancsol és megvan.

A semmi nemes alappal nem bíró lélekbe akiben csak a halál élete és bűn van belé áraszthatja a szent életet. A testnek, amelynek szervezete kimerült és élete szikrája kialvóban van egészséget és erőt adhat. Így a hit ott kezdődik, ahol az emberi reménységnek és kilátásoknak vége van. A legnagyobb szükség a legjobb alkalom Istennek.

És ime az apostol a 6. versben azt mondja: „... hit nélkül lehetetlen dolog Istennek tetszeni.” Ami nem is csoda, mert minden más Istent úgy tekint, mint nem létezőt és nem reá bizza magát, hanem műveire.

Hogy miért kíván Isten tőlünk ily hitet nagyon világos. Az emberi nemzetség bukása Isten ígésében való kétkedés és annak megvetése által történt. „Valóban azt mondta-e Isten?” Volt a forrása minden bűnnek. „Isten mondta,” e szerint az alapja és kezdete helyreállításunknak. Csakis ha ígésében korlátlanul bizunk, fogjuk Őt szeretni és neki engedelmeskedni. És amint a bukott emberiség első képénél a hitetlenség volt előtérben, ugyanez vezeteti korszakunk végén a kárhozatba azokat akik elvesznek, (Jel. 21.8.) Vigyázzatok, hogy ne legyen valakinek hitetlen gonosz szíve, (Zsid. 3.12.) Miután az apostol néhány főalapját a hitnek felemeltette, a példáknek egész sorozata által folytatja annak megvilágítását. Az első hét a Genézis könyvéből van véve és a hitnek különböző fokozatait tárja elénk az emberi életben. I. Ábelban a megígázító hitet, II. Enok a megszentelő hitnek képe, III. Noé az elkülönítő hit képe. IV. Ábrahám az engedelmes hité, V. Izsák a tűrő hité, VI. Jakob a nevelő hité és VII. József, a szenvedés és igazságtalanságok felett diadalmaskodó hité.

2.) Ábel, vagy a megígázító hit.

Az éden kapujánál áldozatot bemutató

két ember az emberiség két csoportjába vezet be bennünket és pedig a hívők és a hitellenek csoportjába.

Az anyagias lelkületű embernek kulturája sokkal nagyobb, vallásában több a szépség és izlés **Munkájának** és fáradtságának **gyümölcsét hozza** és pedig annak legjavát. Hozza pedig a tavasznak első tiszta virágait, a nyárnak gazdag és érett gyümölcsseit. És talán oltára ritka és izléses diszítésénél fogva előnyösen üt el a földnek durva halmától, amelyen Ábel az Ő rettenetes felháborító áldozatát mutatja be egy vértől csepülő vonagló bárányt.

Kain áldozata tagadásba vétele volt mindannak amit Isten a bűnre vonatkozólag mondott, tagadása a Megváltó szükségességének és az engesztelő áldozatnak, amely jelképezve volt Ádám és Éva Isten-től készített állati bőr ruháiban. Bizonyára felvilágosította Isten az első emberpárt különben nem hozott volna Ábel véres áldozatot. Ábel áldozata mindezeknek elismerése volt és önkéntes elfogadása az Isten megbocsátó és visszafogadó útjának. Mert helyettesítő vérontás nélkül (a helyettes halála nélkül) Isten előtt lehetetlen a bocsánat, anélkül pedig lehetetlen hozzá közeledni és vele közösségben lenni. Ábel áldozata az engedmességnek és hitnek cselekedete volt és ez tette Isten előtt kellemessé.

A hitnek az első lépése ami Istenhez vezet vissza: hinni amit Isten a bűnről mond. Róm. 3,23—26. Ehhez egyenlőre nem kell a bűnösség tudata, hanem egyszerű engedmesség, hit és mély tisztelet Isten igéjével szemben. Ábel a bűnös helyére állt és azáltal találta meg a bűnös üdvözítőjét. Az ördög ravaszsága abban áll, hogy bebeszélje nekünk, hogy „nekünk nincs bűnünk” és később: „bűnöm sokkal nagyobb, semhogy meg lenne bocsátva.” Az alázatos hit elismeri Isten ítéletét a bűn felett és épen ezáltal kerül el az ítéletet. Mint pl. a vámszedő Luk. 18-ban vagy az egyik lator a kereszten **azonnal kegyelmet nyert.**

* * *

A franciák császára végigvezette az egyik királyt a touloni fogházon és tiszteletének különös jeléül megengedte, hogy egy foglyot a császár nevében szabadon bocsásson. A király végigment minden cellán, de egyet sem talált méltónak a szabadonbocsátásra, mert valamennyi zugolódott büntetése felett, mintha a legnagyobb igazságtalanság történt volna velük. Végül talált egy szegény bűnöst, aki alázatosan ismerete el, hogy ezt a büntetést megérdemelte és csak hálával tartozik, hogy ilyen enyhén és nem szigorubban büntették. A király rögtön felismerte, hogy olyan áll előtte, aki érdemes a kegyelemre, azért kegyelmet és szabadságot adott

neki. Akik a kegyelem után vágyódnak, kegyelmet találnak.

* * *

Két férfi áll az egyik bank pénztárának ablakánál. Az egyik egy elegánsan öltözött uriember, drága gyűrűkkel ujjain, a másik egy munkás külsejű ember, kérges tenyérrel. Mindkettő egy iratot nyújt be. Az előkelő külsejű üres kézzel távozik, a másik 100 frankot kap. Miért? A munkás irásán a bankigazgató aláírása volt. Így lesznek elutasítva a kegyelemnek trónjától az éretnes és önigazságuknak élő emberek, míg a **Jézusnevében** jövő bűnösök kegyelmet nyernek.

Mit adhatunk mi, mint makulátlan tisztát, igazatszentet? **Semmit mint Jézust.** Csel. 4,12.

Nincs méltóbb adomány, amivel Isten előtt megjelenhetünk, mint Jézus. E célból adta Őt nekünk, hogy néki Őt hozhasuk, nevezetesen Jézust, mint helyettesünket és elégtételt. Gal. 3,13.—I. Kor. 1,30. Egyedül Óróla, tehát saját Fiáról Jézus Krisztusról igazolta, hogy benne kedve telik. És mindenki aki elfogadja Őt ugyancsak kedves Istennél, a szerelmesben. Efez. 1,6. Ez ama szent név, amelyben minden lelki áldást megkapunk az Atyától. Csel. 10,43.—Ján. 14,13—26. és 16, fej. 26. és 23. vers.

* * *

Egyik gyermeke az Urnak a következőképpen mondotta el megtérését: Kocsimon ültem a szentírást olvasva. Hirtelen aggodalom, és félelem fogott el bűneim felett és ettől nem tudtam szabadulni. Gondolkoztam felette mivel tudhatnám Istenet kielégíteni. Javulást ígertem néki és jó cselekedeteket, a bánatnak könyeit sirtam, de mindez mitsem használt, mert nem felelt meg Isten kívánságának. Akkor nagy zavaromban és félelmemben egy hang ezt mondott: „Áldozd Jézust!” Megtettem és amint Jézus áldozatáért halálát adtam, lelkem békével telt el és boldogító érzés töltött el annak tudata felett, hogy Isten elfogadott. Az egyetlen Isten előtt érvényes áldozat amit hozhatunk és ami által atyai szive kiengesztelődik. Istennek kiválasztott Báránya. Ján. 1,36.—Zsid. 10,19.—Ján. 3,16.

* * *

Egy skót fiatalember elmondotta, hogy mikor még atyja mellett volt, egy reggelen a nyáj egyik szoptató birkája élettelenül feküdt báránya mellett, viszont egy másik anyabirkának pedig a báránya hullott el. Azt tanácsoltam atyámnak vigye az árva bárányt az anyához, amely bárányát veszítette el. Atyám azt mondta, azt nem lehet. És valóban mikor megkísérelte mindig ellökte magától. Ekkor atyámnak az a gondolata támadt, hogy az elhullott báránynak bőrével betérítette az árva bárányt és úgy vezette

az anyához. Rögtön szívesen fogadta és úgy szerette mintha a sajátja lett volna. Krisztusban lenni nemcsak a bűnök bocsánatát jelenti, hanem örökre felöltözve lenni Jézus Krisztus igazságában és ennek folytán Isten épügy szeret bennünket mint Jézust magát és mint Isten tulajdon gyermekei az Ő nevében nevezetünk. Jel. 3.12.; 22.4. Az Ur a mi igazságunk. Jer. 23.6 Erdemes megemlíteni, hogy a Zsid. 11.4. (I. Móz. 4.4.-ben) az irás azt mondja, hogy Isten bizonyosságot tett az Ő (Ábel) ajándékáról. Ami által Isten Ábelra tekintett és Ábel kegyelmet talált, nem egyedül a hit és engedelmisség. Tehát mindig Jézus, akár mint áldozat bűneink bocsánatára, akár mint az örök életnek adománya, vagy név, amely által minden lelki áldást elnyerhetünk, ami által Istennel kegyelmet nyertünk. Semmi más nem fedez el bennünket Isten előtt.

Ami a hitéletnek biztosságot és támaszt adhat az alap az egészséges alap a bűnök bocsánata; az Isten által való elfogadásunk és Jézus Krisztusnak, mint életünknek elfogadása hit által. Minden kétely bénítólag hat és a fejlődést hátráltatja. Az örvendezés és erő hiánya a hit hiányából ered. A bizonyosság erőssé tesz az Isten iránti szeretetre és szolgálatra.

Higyük el örömmel és hálával szívünkben, hogy Krisztusban teljesen föltétlenül és örökre el lettünk fogadva épen úgy, mint ahogy az Atya Őt elfogadta, igazakká lettünk mint Ő igaz, úgy hogy Isten előtt és a mennyben az Ő nevét viseljük. Az Ur a mi igazságunk. Az Ő neve és kibeszélhetetlen szentsége a miénk, épen úgy mint a menyasszony viselni fogja vőlegénye nevét. Mindez egyszerű hitbeli aktus által lesz részünk, ha hiszünk Isten ígéjének, aki azért mert a megváltást Jézus Krisztusban elfogadtuk nekünk ígéretet tesz. Mi pedig hiszünk az ígéretben és elfogadjuk örömmel a nekünk nyújtott új állapotot. Aki benne hiszen nem kerül ítélet alá.

Mire tanít az óralap?

A Nürnbergi öreg-vár tornyának óralapján latinul ez van írva: „Una harum ultima”, magyarul: ezeknek egyike az utolsó. Ugyan azt a gondolatot találjuk a „Minden városháza tornyán is: „Omnes vulnerant, ultima caedit”, mindegyik megsebez, de az utolsó öl. De azért szebb az a felírás, ami a Strassburgi toronyóralapjára van írva: Nescitis, qua hora veniat Heres”, nem tudjátok mikor jön el az örökös. Hát te, hogy használsz ki a földi kegyelmi időt? Gondolsz-e az örökkévalóságra? Most még neked üt az óra, ezért téj meg, holnap már minden késő lehet!

Istenítélet.

Tánc

Vidáman szolt a zene az egyik falusi mulatságon. Lina volt a legpajzánabb a táncosnők között: táncolt, nevetet és tréfált szakadatlanul és egy egész sereg a fiatalok között szívesen hallgatta üres beszédeit és jót nevetett rajta. Egyik gyors tánc után a nyitott ablakhoz lépett és élvezettel szivta be a hűvös esti levegőt. Az ablak alatt éppen egy komoly csendes ember haladt el kit néhány nap óta a sirásással biztak meg. A leány kacér pajkossággal kiáltott felé. „Halló sirásó! Még senkinek sem ástott sirt? Én akarok az első lenni! „Mindnyáján megdöbentek, borzasztó beszéd volt ez. De Lina nevetve tekintett körül, szemei csillogtak, piros arca majd kicsattant az egészségtől. És tovább folyt a lármás mulatság. A következő napon a leánynál tüdőgyulladás lépett fel, a táncmulatságon történt meghülés következtében Néhány nap múlva a betegség elvitte. Az új sirásó valóban neki ásta az első sirt. Istennel nem lehet tréfálni.

Ha Jézusunk nem volna?

Kanadában

Mi volna a mi földünk a bethlehemi kis gyermek nélkül? Egy tövissel, bogáncs kóróval teljes, elátkozott világ. Mi volna a világtörténelem, ha könyveiben nem találnánk feljegyezve Krisztus születését? Egy sötét, zavaros éjszakai kép, a világosságnak egy enyhítő sugara nélküli, éjszakában kanyargó út. Jézusnak drága neve nélkül mi volna a szegény emberi szív? A gondoknak sötét kamrája, egy vasrácsos bezárt tömlő, világosság és vigasztalás nélkül.

„Isten jó fizető“!

Hollandában

Wesley János egyik prédikációja végén gyűjtést rendelt el, amelyhez azt a megjegyzést tette, hogy Isten jó fizető. Egy kis fiú ez annyira megindított, hogy egy shillinget, egész nála levő pénzt odaadta. A fiú azután várt, hogy Isten fizesse neki vissza a pénzt kamatostól. Wesley mondása szerint. De Isten hallgatott. Ezért a kis fiú panaszkodott anyjának, aki azonban vigasztalta a fiát. „Ne félj fiacskám, vissza kapod te még a shillingedet ezerszeresen, mert az Isten bizony jó fizető“!

Husz évvel később azután találkozott Wesley, a most már emberré lett fiuval. ki örömmel ujságolta neki, hogy Isten milyen jó fizető. Az egy shillingért mit 20 évvel ezelőtt adott neki most 20.000 font sterling vagyont adott. Így tehát igaz az, hogy Isten jó fizető!

Krisztus az én életem.

Gal 2, 20.

A keresztyén élet élet amelyben **Krisztus lett életünk**. „Élek pedig többé nem és ha nem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élem, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem” Ezt mondja Pál apostol és mindenkinek aki Krisztus nevét ajkára veszi szívből utána kellene tudni mondan.

A keresztyén élete lelki élet. A Lélek szülte és tartja fenn bennünk az életet. „Lélekben járunk” . . . „a Lélek által erősek leszünk a belső ember szerint.” „Minden keresztyén erény a Lélek gyümölcse, amelyek: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, sziveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” „A Lélek által lettünk elpecsételve a megváltás napjára.”

A keresztyén élete egy **ujj lett élet**. „Uj életben járunk.” Uj szívet és új lelket nyertünk. „Krisztus Jezusban nincs sem körülmetélkedés sem a körülmetéletlenség nem ér semmit, hanem az új teremés.” Mi Krisztussal megfeszítettünk, de vele együtt fel is támadtunk új életre. Eme feltámadási élet erejében legyőzzük a világot mondván: „Mert a mi országunk a mennyekben van, honnét a megtartó Ur Jézus Krisztust is várjuk; aki elváltoztatja a mi nyomoruságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet minket.”

A keresztyén élet a **világtól való különválás élete**. „Akkik pedig Krisztus-éi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt, a világ számukra megfeszítetteti és ők is a világ számára. Ezek „nem szabják magukat a világhoz, hanem elváltoznak az értelem megújódása által, hogy megvizsgálják, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” A keresztyén az az ember aki Isten parancsát teljesíti: „Menjete ki közülük és szakadjatok el, azt mondja az Ur és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket és leszek néktek Atyátok és ti lesztek fiaim és leányaim, azt mondja a mindenható Ur.”

A keresztyén élete a **küzdelem élete**. „Harcold meg a hitnek nemes harcát.” — Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak aki őt harcossá avatta. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.” — . . . „félretéve minden akadályt és megkötő bünt kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér, nézven a hitnek fedelmére és bevégezőjére Jézusra.” Csakis azoknak akik „ama nemes harcot megharcolták futásukat bevégezték a hitet megtartották

fogja az Ur ama napon az igazság koronáját adni.”

A keresztyén élete **szent élet**. „Meg vagyok írva, szentek legyetek mert én szent vagyok.” „Hanem amiképen szent az aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életekben.” Megszentelődésünk kezdete az új-jászületés. Ettől kezdve Isten félelmében kell véghezvinnünk a mi megszentelődésünket amig tökéletesekké lettünk, Máté 5, 48.

Sz.

Az idő értéke.

Sf 5, 16

A nagy emberek mindig kihasználják az időnek minden pillanatát; nem volt semmi, amivel jobban és komolyabban gazdálkodtak volna, mint az idővel, mert tudták, hogy minden perc gyorsan tova tűnik, hogy előlről, ha nem fogják meg a percek, úgy hátulról már el nem csíphetők.

Minden perc egy angyal, amelyik felkínálja szolgálatát. Használjunk ki azért minden percet, akkor mint jó bizonyágtevők fognak egykor előttünk állni az örökkévalóságban, ha pedig felhasználatlanul tűnnek el, úgy vándorlóinkká válnak majd.

Ezért mondja az irás: „Aron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok!” Hát te, hogy használod ki az időt?

A világ egy halom nyomoruságból és egy kis rakás boldogságból áll.

Newton mondása volt ez, ki azt mondta: Ha nézem a világot, látok egy nagy halom nyomoruságot és egy kis rakás boldogságot. Az a vágyam, hogy mindennap a nagy nyomoruság halmából csak egy morzsát is elvehessek és kisebb halomhoz hozzá tehessem és gyarapíthassam, ha csak azzal is, hogy egy elveszett fillért sirató gyermeknek könnyeit felszárítom. De szeretnék még többet tenni.

Te mennyiben segited elő a világ boldogságát?

Istenbenboldogult.

Egy kis leány anyjával a temetőn ment keresztül. Mikor a szép sírfeliratokat egymásután olvasgatta, e kérdéssel fordult édesanyjához: „Anyám hol van a másik temető?” „Melyik másik?” „Az amelyikben a gonosz emberek vannak eltemetve?”

Egy Isten, egy pillanat, egy örökkévalóság.

Egy szavojai templomi harangjátékban, melynek verse minden házban megtalálható, a következők hallhatók: „Értsd meg jól e szavak súlyát: egy Isten van, egy pillanat, egy örökkévalóság; egy Isten ki téged lát, egy pillanat mi tőled oly hamar elszáll, egy örökkévalóság, mely reád vár; egy az Isten, kit oly hanyagul szolgálsz, egy pillanat, melyet oly kevésbé használsz, egy örökkévalóság, mely felé oly könnyelműen sétálsz!”

Mulandóság.

Sok földi dolog eredete bizonytalan, de biztos a vége. Minden csak egyszer és utoljára történik.

HIREK.

Kaposvár. Örömmünnepe volt a kaposvári gyülekezetnek november 6-án. A megnagyobbított imatermet szentelték oda az Urnak, aki csodálatos módon adta meg ezen nehéz időben az anyagi eszközöket a renoválására és a terem megnagyobbítására. Az ünnepségen jelen volt Jakob János superintendens, aki az ünnepi beszéddel szolgált nagyszámu közönség jelenlétében. A dombóvári gyülekezet lelkésze Schmidt János ifjúsági órát tartott. Az ünnepélyt élénkítette a dombóvári gitárzenekar szép énekszámokkal. Este 6 órakor aratási hálaadó istentisztelet volt. Az ünnepségen résztvettek a dombóvári és böhöneyi gyülekezetek tagjai közül néhányan. Szívünket öröm töltötte el mert az Ur volt közöttünk, megáldotta az igehirdetéseket és hálával töltötte el szívünket.

Lipcsében az evangélikus medikusok vállalkoztak az evangélikus folyóiratoknak utcai árusítására. A próbálkozás nagy feltűnést keltett. Remélhetőleg e kísérletnek gazdasági eredménye is lesz.

Baptisták. A németországi baptisták szövetsége jelenti, hogy az 1931. évben tagjainak száma 1715-el szaporodott. Az összlétszám 67947. Alámerítés által 3235 tagot vettek fel. A gyülekezetek száma 288-al emelkedett. A vasárnapi iskolások száma 32882-ről 135598-ra emelkedett, akiket 795 vasárnapi iskolában 3661 tanító oktat. Igézhirdető állomásuk 818350 kápolnával és 478 predikátorral, illetve gyülekezeti vénnel. Önkéntes adományokból 2.655.000 márka folyt be.

Könyvismertetés.

Sajtó alatt „Nemi kérdés orvosi és bibliai szempontból.” Írta: vitéz Csia Sándor dr. 16 éven felüli férfi ifjúságnak, valamint mindkét nembeli felnőtteknek nélkülözhetetlen. Aki december 10-ig előfizet rá 2'10 P. beküldésével portómentesen kapja. December 10 után ára 3 P. és a portó.

„Szükséges-e a mai modern embernek a Biblia?” című füzet jelent meg Bretz Vilmos pécsi predikátor (Pécs, Bástya-u. 6.) tollából. A füzet reámutat a szentírás szükséges voltára és az életből vett példázatokkal igazolja annak csodálatos hatását ugy erkölcsi, mint kulturális téren Bizonyítja isteni eredetét az egyes proféciák beteljesedésével. A könyvecske ára 24 fillér és portó. A fenti könyvek kaphatók a „Keresztyén Könyvesház Korl. Fel. Szöv.” üzletében Budapest, Felsőerdősor 5. alatt.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérem az előfizetőket, akiknek előfizetésük lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek. Akik predikátoraik után fizettek elő, az előfizetést ott ujítsák meg. Predikátor társaimat pedig felkérem, hogy a befizetett összeget mielőbb hozzám juttatni sziveskedjenek. Egyben értesítenek, hogy hány lappéldányra tartanak igényt. A gazdasági helyzet kényszerít, hogy ezután csak az előfizetők számának megfelelő lappéldányt küldjek. Időközönként propaganda céljaira bizonyos számú lappéldányt ingyen küldhetek.

Józannak. Cikkednek közlését jövő évben kezdem meg. Köszönet érte.

K. J.-nek. Verseit nem használhatom fel, mert nem üti meg a mértéket. Cikkét közlöm.

Nyomatványokat, folyóiratokat
hihetetlen olcsó áron készít a
Kultura-nyomda, Kaposvár Fő-u. 26.

≡ Árjánlattel készséggel szolgál. ≡

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.